

පළමුවන කියැවීම

2 රාජාවලිය 4:42-44

රාජාවලියේ දෙවන පොතෙන් උපුටා ගත් කොටසකි.

“ඔව්හු එයින් අනුභව කොට ඉතිරි කරනු ඇත.”

තවද බාල්-ෂාලියාහි සිට මනුෂ්‍යයෙක් ප්‍රථම අස්වැන්නෙන් යව රොට් විස්සක් ද අලුත් ගොයම් කරල් ද තමගේ මල්ලේ දමා ගෙන දෙවියන් වහන්සේට කැපවූ මනුෂ්‍යයා වෙත ගොවේ ය. ඔහු ද, “සෙනහට තන්න දෙන්නැ”යි කී ය. ඔහුගේ මෙහෙකරුවා, “කිමෙක්ද? මේවා මනුෂ්‍යයන් සියයක් ඉදිරියෙහි තබන්නද”යි ඇසී ය. එහෙත් ඔහු “ඒවා සෙනහට තන්න දෙන්න. මන්ද, ඔවුන් අනුභව කොට ඉතිරි කරනු ඇත. කියා සම්ඳුණන් වහන්සේ වදන සේකැ”යි පැවසී ය. එවිට ඔහු ඒවා ඔවුන් ඉදිරියෙහි තැබී ය. ඔව්හු එයින් අනුභව කොට සම්ඳුණන් වහන්සේ වදළ ලෙස ඉතිරි කළේ ය.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්ත්‍රෝත්‍ර වේවා.

පිළිතුරු ගීය

ගීතාවලිය 145:10-11, 15-18

පිළිතුර: සම්ඳුණෝ ජීවමාන සියල්ලන්ගේ ආසාවන් සම්පූර්ණ කරන සේක.

ගීය: සම්ඳුනි, ඔබ මැවූ සියලු දේ ඔබ වහන්සේට තුනි පුදයි. ඔබේ සැදහැවත්තද ඔබ වහන්සේට ප්‍රශංසා කරති. ඔව්හු ඔබේ රාජ්‍යයේ මහිමය වර්ණනා කරති. ඔබේ බල මහිමය ගැන ද කතා කරති.

සියල්ලන්ගේ දෙතෙන් ඇවිටිල්ලෙන් ඔබ දෙස යොමු කර තිබේ. ඔබ ද සුදුසු කාලයේ දී ඔවුනට ආහාර දෙන සේක. ඔබ සිය හස්තය විදහා පාන සේක. ජීවමාන සියල්ලන්ගේ ආසාවන් සපුරාලන සේක.

සම්ඳුණෝ සෑම අතින්ම සාධාරණ ය. එතුමන්ගේ සියලු ක්‍රියා දයාත්විත ය. අයදින සියල්ලන්ට සම්ඳුණෝ ළංව සිටින සේක. අවංක සිතින් යදින්නන්ට ආසන්න ව සිටින සේක.

දෙවන කියැවීම

එපේසි 4:1-6

ශුද්ධ වූ පාවුලු අපෝස්තල තමන් විසින් එපේසිවරුන්ට ලියන ලද හසුනෙන් කොටසකි.

“එකම ශරීරය ය, එකම ස්වාමීන් වහන්සේ ය, එකම ඇදහිල්ල ය, එකම බෞතිස්ම-ස්නාපනය ය.”

එබැවින්, දෙවියන් වහන්සේගෙන් ඔබ ලත් කැඳවීමට ඔබ්න ලෙස හැසිරෙන මෙන් සම්ඳුණන් වහන්සේ උදෙසා හිරකාරයකු වන මම ඔබෙන් උදක්ම ඉල්ලමි. සැමවිට ම නිහතමානිව විනිත ව, ඉවසිලිවත්ත ව සිටින්න. ප්‍රේමයෙන් එකිනෙකා සමග පැහී සිටින්න. ආත්මයාණන් වහන්සේගෙන් වන එක්සත්කම, සමගිකමේ බැමීමෙන් පවත්වා ගන්නට උත්සාහ කරන්න. ඔබ කැඳවනු ලැබූ කල එකම බලාපොරොත්තුවකට කැඳවනු ලැබූ ලෙස, ඇත්තේ එකම ශරීරයත්, එකම ආත්මයාණන් වහන්සේත් ය.

එකම සම්පන්න වහන්සේත්, එකම ඇදහිල්ලත්, එකම බෞතිස්ම-ස්නාපනයත් ය. සියල්ලන්ට ඉහළින් සිටින, සියල්ලන් තුළින් ක්‍රියා කරන, සියල්ලන් තුළ වැඩ වසන එකම දෙවි පියාණන් වහන්සේත් ය.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්ත්‍රෝත්‍ර වේවා.

සාමූහිකාරය

ප්‍රවාච 6:63-68

ආලේඛයා! ආලේඛයා!

සම්පන්න වදන වචන ආත්මය ද ජීවනය ද වන්නේ ය.

සද්‍යතන ජීවනයේ වචන ඇත්තේ සම්පන්න වෙත ය.

ආලේඛයා!

ශුද්ධවූ සුවිශේෂය

ප්‍රවාච 6:1-15

සුවිශේෂතා ප්‍රවාච තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

“එහි සිටි සියල්ලන්ට තෘප්තිමත් වන තරම් තෑම ලැබේ.”

ඉන්පසු ජේසුස් වහන්සේ ගලීල මුහුදෙන්, හෙවත් තිබේරියස් මුහුදෙන් එගොඩට වැඩම කළ සේක. ඔවුන්වහන්සේ රෝගීන් සුව කරමින් කල හාස්කම් දුටු බැවින් මහා සමූහයක් උන්වහන්සේ පසුපස්සේ ගියහ. එවිට ජේසුස් වහන්සේ තන්දතට නැගී තමන්ගේ ශ්‍රාවකයන් සමඟ එහි වැඩහුන් සේක. ජුදෙව්වරුන්ගේ මංගල්‍යය වූ පාස්තුව ලංව තිබිණි. ජේසුස් වහන්සේ ඇස් ඔසවා බැලූ කල, තමන් ලඟට මහා සමූහයක් ඇඳී එනු දක, “මොවුන් හැම දෙනාටම තන්තට දීමට අපි කොතැනින් රොට් මිලේට ගනිමුද” යි පිලිප්ගෙන් ඇසූ සේක. උන්වහන්සේ මෙසේ වදනේ ඔහු පරීක්ෂා කරන පිණිස ය. මන්ද තමන් කරන්න යන්නේ කුමක්ද යි උන්වහන්සේම දන සිටි බැවිනි. පිලිප් පිළිතුරු දෙමින්, “එකිනෙකාට වික විකවත් දීමට රිඳි කාසි දෙසියයක රොට් වුවත් නොසැහේයැ” යි කීය. ශ්‍රාවකයන්ගෙන් එක් කෙනෙක් වූ සීමෝන් ජේසුස්ගේ සොහොයුරු ඇන්ඩෲ උන්වහන්සේ අමතා, “යව රොට් පහක්ද මසුන් දෙදෙනෙකුද ඇති කොළුවෙක් මෙහි සිටියි. එහෙත් මෙපමණ දෙනෙකුන්ට එයින් කුමන පලක්ද” යි ඇසීය. “මිනිසුන් හිඳුවන්නැ” යි ජේසුස් වහන්සේ වදන සේක. එතැන බොහෝ තණකොල විය. ගණනින් පන්දහසක් පමණ පිරිමි එහි හිඳ ගත්හ. එවිට ජේසුස් වහන්සේ රොට් ගෙන තුනි පුදු, හිඳගෙන සිටි අයට බෙදා දුන් සේක. එලෙසම මසුන්ගෙන්ද දුන් සේක. සියල්ලන්ට තෑමති තරම් තෑම ලැබුණේය. ඔවුන් කා තෘප්තියට පැමිණි පසු, ඔවුන්වහන්සේ සිය ශ්‍රාවකයන් අමතා, “කිසිවක් නාස්ති නොවන ලෙස තැබලි එකතු කර ගන්නැ” යි වදන සේක. මෙසේ තෑම වැළඳූ අය, යව රොට් පහෙන් ඉතිරි කළ තැබලි එකතු කොට මළ දෙළසක් පුරවාගන්නා ලදී. සමූහයා මේ හාස්කම දුටු කල “සැබැවටම මෙතුමාණෝ ලොවට වඩින්නට සිටින දිවැසිවරයාණෝ ය” යි කීහ. තමන් බලහත්කාරයෙන් අල්ලා ගෙන, රජකමට පත් කරන්නට ඔවුන් සැරසෙන බව ජේසුස් වහන්සේ දනගෙන, නැවත තනියම තන්දට වැඩිය සේක.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේ ය.

ත්‍රිස්තූති ඔබ වහන්සේට ප්‍රශංසා වේවා.